

μα ἔχει τόσου πολυειδῆ προϊόντα, ὥστε ἡ ἐμπορίκ
αὕτη μόνη τρέφει τὸ μέγα μέρος τοῦ λαοῦ.

Ο Κορυφαίος λιμένης τῆς Κίνας είναι τὸ Καντόνιον, δῆπου συγχάζουσιν ὅλοι οἱ εμπορικοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Αμερικῆς. Μετὰ δὲ τοῦτο είναι ἄλλοι πέντε σημαντικοὶ λιμένες ἀλλα- μόνενοι οἱ Ισπανοὶ τῆς Μανιλᾶς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πραγματεύωνται τὸν λιμένην Τσοχαγγτούγεου τῆς ἐπαρχίας Φουκιάν.

Τα κυριώτερα έξαγωγιμα είδη Τέι, ναγκίν, λευκαργίλινα, ριζάρθροπαν, Κίνας ρίζαι, μάσγος. Ζιγγίβερ, Βαδικινή, άδραργυρος, Φευδάργυρος (zincο), χρυσόκολλα, μετάξιον, σεάλια, μαργχαριτοκόγχαι, γιλώνης άστα και ἔλλα σσα έξιστορησαμεν εις τὸ περὶ Ειομηχανίας κεφάλαιον. Τὸ τέι οὐπερβαίνει κατὰ τὴν τιμὴν δῆλα τ᾽ ἄλλα.

Τὰ κερφυτῖα ἐπείσκητα εἰδη εἶναι δοῦχα καὶ ἄλλα μάλλινα ὑφάσματα, Σιβηρικά καὶ Βορειο-Αμερικανική γοῦναι, γρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νήματα, σύρματα καὶ φύλλα, υγλικά τῆς Βουηίας, μόλυβδος, κοράλια, κοχενίλη, γαλάσιον βοραλίου, κοβάλτιον, καρπανικοὶ οίνοι, ὠρολόγια, ἔβενος, πιπέρι, ζύλα σάνδελ, καὶ καλαμβάν, ἐλεφάντινα κόκκαλα, καστίτερος, χαλκὸς, κόκκαλα κητῶν, ἀλοθούρια (τρεσαγγή), χελιδόνηφωλεῖ (φυτόντι), θειζόη, καφουρά, λιθαγωτὸν, ταβάκος, καὶ ἔξαιρέτως ὅπιον τὴν ὄπιον, ἢν ἀπηγορευμένον εἰς τὴν Κίναν, ἀγγράζεται ὅμως πολὺ, καὶ εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ μέγιστα ἐπεισάκτα εἴδη, καὶ ἡ κατ' ἔτος τιμὴ του λογαριαζομένη ἐν μὲ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ 1821 ἕως τέλους τοῦ 1825 ἔτους ὅπου εἰσηγήθη εἰς Καντῶν ἐλογαριάσθη 8,000,000 δολαρίων ἤτοι ὅπερ τὰ 40,000,000 φράγκων. Ή τιμὴ τῶν πτιναρωλεῶν, ἐνὸς ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ βρώματα τῶν Κινέζων, ἀνέβη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἕως 280,000 λίρας στερλίνων ἢ 7,000,000 φράγκων.

Evaluations.

Παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ Κυρίου Φραγκίσκου Φε-
λιππούτζη νὰ γνωστοποιήσωμεν εἰς τὸ δημόσιον ἔτε
ὁ Κύριος Στ. Δαγμαζίαν, ὁ μεταφραστὴς τοῦ μυ-
θιστορήματος Ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Βαλερία
ἐδιδύκηθη παρ' αὐτοῦ τὴν Γχαλικὴν γλῶσσαν. Ἐπο-
μένως δὲ δὲν λείπομεν ν' ἀποδώσωμεν τὸν ὄφειλό-
μενον ἐπαινον πρὸς τὸν Κ. Φρ. Φιλιππούτσην διὰ
τὴν μεγάλην του ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζῆλον τὸν ὅποτού
ἀόνως καταβάλλει ἀμιλλώμενος νὰ ἀναδείξῃ μεθ-
τὰς ικανούς καὶ κατόγους τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ПОІКІЛА

—:0:—
XEROX DOCUMENTATION CENTER
STOUGHTON, MASS.
MAY 1968

τάξις Η εργασία των ιερού γκλυπτών φέρει την
απόδοση της αρχαίας αρχιτεκτονικής στην πόλη.
γραμμάτων.

“ԵՐ ՈԱԿԱԿ ԵՎԼԱԿ Ե ԵՐՎԵ ՀՕՏԵՄ ԻՇԱՄ ԻՇԱՄ ԻՇԱՄ
ԿՈՏՈՅԵՄ ԾԱ ՀԵՏՔԵՑԵՄ ԲՈՎԱԾ ԻՆ ԽՈՒՏԵՄ Լ
ԱՇԽԱԲԻ ԻՆ ՀՈՏԵՄ ՏՐԵՅ ՀԵՏՔԵՑԵՄ ԻՆ ԽՈՒՏԵՄ ԾԱ”

Ιερογλυφικὰ γράμματα καλοῦνται ἔκεινα,
τὰ δύοτες ἔγραφων οἱ Αἰγύπτιοι μεταχειρίζομενοι ὅτι
λους τοὺς τρόπους, τοὺς δύοτοὺς διηλθεν ὁ ἀνθρώπος
μεχρισοῦ φέασῃ εἰς τὸν Φωνητικὸν ὅλον δὲ
οὗτοι οἱ τρόποι εἶναι τρεῖς ὁ εἰκονικὸς δι' οὗ ἐ-
γέρενον τὰς ἴδεξ των εἰκονίζοντες αὐτὸν τὸ παρι-
στανόμενον ἀντικείμενον, ὁ συμβολικὸς ὅστις
εὐκολώτερος καὶ συντομώτερος τοῦ εἰκονικοῦ, διότι
δι' αὐτοῦ δὲν εἰκονίζετο ὅλον τὸ ἀντικείμενον, καὶ ὁ
ἀληγορικὸς ἢ αἰνιγματικὸς, δι' οὗ πα-
ρίσταντο τὰς ἀφηρημένας τοῦ ἀνθρώπου ἴδεξ εἰς ὅτι
λικὰ πράγματα.

Τὰ ιερογλυφικὰ γράμματα διαιροῦνται εἰς τρία, πρῶτον εἰς κυρίως ιερογλυφικὰ, δεύτερον εἰς ιερατικά, καὶ τρίτον εἰς δημοτικά τὰ λαμπρότερα δὲ τούτων είναι τὰ κυρίως ιερογλυφικὰ, ἀτινα μεταχειρίζοντα εἰς δημόσια μνημεῖα μὲ ποικίλα χρώματα, εἰς τάξις φους βασιλέων, εἰς πυραμίδες κλπ. Τὰ ιερατικὰ ἦσαν αὐτὰ τὰ ιερογλυφικά ἀλλ’ εἰς μικρότερα σχήματα, ταῦτα δὲ μετεχειρίζοντο οἱ ιερεῖς καὶ οἱ δικασταί. Τὰ δὲ δημοτικά είναι συντομώτερα ἐπιτομὴ τῶν ιερατικῶν ἀπαντα δὲ ἡσαν ὄκτακοσιά περίου τὸν ἀριθμὸν δι’ ὃν ἔξεφραζον τὰ ιδέας των.

Τῷ 1328 εἶχε γεννηθῆ ἐις Ἀγγλίαν περίφημος τις ποιητής, Τσάουσερ λεγόμενος, ὃς τις ἀπέθυνε τῷ 1400. Εἰς ἔν του ποίημα Οἶκος τῆς Φήμης καλούμενον αὐτὸς ἐπροφήτευσε τρόπου τινὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἡτις γίνεται σήμερον ἐν Λοιδίνῳ ἰδού· τι λέγει.

Τὰ πνεύματα ἔχουν τὴν δύναμιν τοῦ γεννᾷν ὅτι
νειρά, καὶ η̄ ψυχὴ ἀπαλλαγῆσσα τῶν σωματικῶν
δεσμῶν, δύναται ἐν τῇ τελείωτηι αὐτῆς ν̄ ἀπο-
κτήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ διεργίζειν τὸ καθυμα, ὅ-
πεο ἐπιστρέψει τὰ μέλλοντα.

Εἰδα εἰς τὸν ὑπνον μου ἐνῷ ἔκοψιμῷ πνῃ ὅτι εὐ-
αισθάνω εἰς ἐν ὑάλινον παλάτιον, ὅπου εἰς διά-

φορα μέρη ίπτηχον ἀπειρόθιμοι εἰκόνες χρυσαῖ, πολυτελεῖς σκηναὶ, θῆκαι πολλὰ γέμουσαι ἀδαμάντων καὶ κοσμημάτων βαρυτίμων, ἀνάγλυπτα ἀλλόκοτα μὲ παράδοξῃ σχάματα, καὶ ἀπειρον πλήθος χρυσοχοϊκῶν ἔργων, ὅποια οὐδέποτε πρότερον εἶδον.

Ἐβλεπα ἔπειτα ὅτι ἀπὸ τὸ διάστημα τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἦσας εἰς τὴν δροφὴν ὑψοῦντο ἀπειροι στῦλοι φωτειροί ἔφερα τὸ βλέμμα κύκλῳ περὶ ἑαυτὸν, καὶ ἐβλεπα συρρέοντας ἀπὸ περάτων τῆς οἰκουμένης ἀνθρώπως πάσσοις τάξεως καὶ βαθμοῦ, πλουσίους καὶ πέντετας.

Τόσον σμῆνος λαοῦ δύσον ἦτον ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον εἰσῆρχετο καὶ ὑπερπλεόναζεν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ παλατίου οὔτε πρότερον εἶδα ποτε οὔτε ἄλλοτε θέλω ἴερας ιδῇ.

Τὸ παίγμα τοῦτο σημαιωτέον ὅτι ἐγράφη πρὸ 471 ἀπὸ σήμερον ἐτῶν.

Τῷ 1848 ἔρχεται εἰς ἓνα ῥάπτην τοῦ Βερολίνου Τομασέκ ὁ ἀδελφός του, διστις διέτριβεν εἰς Κοπεγχάγην, μετ' ὀλίγας ημέρας πίπτει βαρέως ἀσθενής, καὶ ἀφοῦ ἐξωμολογήθη καὶ μετέλαθε, τὴν 20 Νοεμβρίου ἀποθνήσκει καὶ θάπτεται εἰς τὸ κοινοταφεῖον τῶν δυτικῶν. Αἱμέσως ἐπειδὴ εἶχεν ἀσφαλιστικέννη τὴν ζωὴν του εἰς τὴν ἑταῖρίαν τοῦ Δυοδίνου δι' 9,000 ταλλήρων γαὶ τῆς Κοπεγχάγης δι' ἄλλα χίλια, ὁ ἀδελφός του λαμβάνει ὅλα αὐτὰς τὰς ποσούτητας, παρουσιάσας τὰ ἐπίσημον πιστοποιητήκον τῆς θανῆς τοῦ μακαρίτου, καὶ τὰς στέλλει εἰς τὴν ἐν Κοπεγχάγῃ χήραν του νύμφην. Μετὰ καιρὸν διαδίδεται φήμη ὅτι ἐθνῶν ἀνεστήθη καὶ εὑρίσκεται σῶς καὶ ἀχέριος μεταξὺ τῶν ζεύντων· πήρισαν λοιπὸν νὰ πλάτουν χίλια τεράστια οἱ ἀνθρώποι, ὡς τὸ ἔγεινε χρεία νὰ ἔξετάσῃ τὸ πρᾶγμα ἡ ἀστυνομία· οὕτως ἀνοίγεται ὁ τάφος τοῦ νεκροῦ, καὶ μέσα εἰς τὸ κιβώριον σιβανωμένον ἐν σκιδίῳ. Αἱμέσως φυλακίζεται ὁ Τομασέκ, καὶ ἀνακριθεὶς ὄμολογεῖ ὅτι διέφθειρε μὲ χρήματα τὸν ιατρὸν νὰ ἐλδώσῃ ψευδές πιστεποιητικὸν τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, ἐνῷ ἐκείνος ὁ μακαρίτης

εὑρίσκεται τόσος καὶ ἄλλος τόσος εἰς Βοημίαν. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ὁ σέιτιμος κύρ. Τομασέκ ισχυρίζεται ὅτι δὲν ἔκπει κάνεν κακὸν ζητήσεις διὸ τούτου τοῦ τρόπου νὰ βοηθήσῃ τὴν πτωχὴν οἰκογένειαν του· ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἡτοι εἶναι ὀλίγον ἀνάποδη, ἐπιμένει καὶ ἐκείνη νὰ τὸν κάμη ν' ἄλλαξῃ γνώμην, καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν Αὐστριακὴν κυριερυνησίν ἐκδοτον τὸν φυγάδα νεκρόν· διέταξε δὲ τοῦ λοιποῦ νὰ πιστοποιῇ τὴν θανὴν αὐτὴν ἡ ἀστυνομία, διὰ νὰ μὴν ἀπτοτοῦν πλέον οἱ νεκροὶ τοὺς ζωντανούς.

Ναύτης μάρτυς.

Ἐνώπιον κακουργιοδικείου τινὸς συγκρουμένης ὑποθέσεως περὶ φόνου ἐν πλοίῳ συμβάντος, ἡρώτησεγ ὁ εἰσαγγελεὺς ναύτην τινὰ μάρτυρα, «: Εἰσαι τῆς κατηγορίας ἡ τῆς ὑπερασπίσεως μάρτυς; Κατηγορίας ἡ ὑπερασπίσεως! οἵτεν ἀπορῶν ὁ ναύτης καὶ ἀναστέλλει τοὺς ὅμοιους· Ἐγὼ ἥλθα ἐδῶ νὰ ὀμιλήσω δι' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν (δεῖσος τὸν καὶ τηγερούμενον)· ὠραῖος μάρτυς ἐπανέλαβεν ὁ εἰσαγγελεὺς, νὰ μὴ γνωρίζῃ τί ἔστιν ὑπερασπίσεις καὶ κατηγορία. Μετ' ὀλίγον ἐρωτώμενος ὁ ἴδιος ναύτης παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς ποῖον μέρος τοῦ πλοίου ἦτον ὅτεν ἐπράχθη ὁ φόνος· ἀπεκρίθη, παρὰ τὴν ὑπέρων εὐγενέστατε. Πλαρὰ τὴν ὑπέρων! ἐπανέλαβεν ἀπορῶν ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ τί μέρος τοῦ πλοίου εἶναι ἡ ὑπέρα; Καὶ χά χά, ὠραῖος εἰσαγγελεὺς εἰσθε, ἀπεκρίθη ἡ ναύτης, νὰ μὴ γνωρίζετε τί μέρος τοῦ πλοίου εἶναι ἡ ὑπέρα.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἀριθμ. 30 σελ. 342. στῆλ. β'. στίχ. 48
Αντί 1622. γράφ. 622.